

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 16C/15/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1111202768
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Doricová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2022:1111202768.3

Uznesenie

Okresný súd Bratislava I v Bratislave v sporovej veci žalobcu: N.. T. I., narodený XX.XX.XXXX, bytom W. Ú. XX, X. právne zastúpený Lion Law Partners s.r.o., Komenského 14A, 974 01 Banská Bystrica, proti žalovanému v 1. rade: N.. Q. V., narodená XX.XX.XXXX, bytom Y. X, XXX XX X. právne zastúpený Mgr. Andrej Maar, advokát, Dunajská 8, 811 08 Bratislava, v 2. rade: H. U., narodená XX.XX.XXXX, bytom T. XX, XXX XX X. právne zastúpený Mgr. Andrej Maar, advokát, Dunajská 8, 811 08 Bratislava, v 3. rade: W. A., narodená XX.XX.XXXX, bytom T.. G.. Š. XX/XXX, XXX XX Š., v 4. rade: N.. T. T., narodená XX.XX.XXXX, bytom J. XX, XXX XX X. právne zastúpený Mgr. Andrej Maar, advokát, Dunajská 8, 811 08 Bratislava, v 5. rade: Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava so sídlom Primaciálne námestie 1, 811 01 Bratislava, o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva takto

rozhodol:

I. Súd konanie zastavuje.

II. Súd žalovanému v 1., 2., 3. a 4. rade priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

III. Súd žalovanému v 5. rade voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Bratislava I dňa 31.01.2011, doplnenou podaním doručeným súdu dňa 04.05.2011 domáha voči žalovanému v 1. až 5. rade zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva k pozemku v katastrálnom území U. T., okres Bratislava N., parc. č. XXXX/X, parcela registra C, o výmere 1902 m², druh pozemku záhrady, katastrálne územie Bratislava U. T., zapísaný na liste vlastníctva č. XXXX.

2. Podaním zo dňa 16.06.2011 doručeným súdu dňa 17.06.2011 sa žalovaný v 1., 2. a 4. rade vyjadril k žalobe a zároveň navrhol konanie prerušiť do právoplatného skončenia konania vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 9C/128/2010, nakoľko konanie o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy považoval žalobca v 1., 2. a 4. rade za konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu v tomto konaní. Žalovaný v 1., 2. a 4. rade uviedol, že na základe žaloby v tom konaní v postavení žalovanej v 1. rade N.. Q. V. prebieha konanie sp. zn. 9C/128/2010, v ktorom je žalovaným v 4. rade žalobca v tomto konaní. Predmetom konania je určenie neplatnosti zmluvy, ktorou žalobca N.. T. I. nadobudol spoluvlastnícky podiel na pozemku rozdelenia spoluvlastníctva, ku ktorému je predmetom tohto konania. Určenia neplatnosti zmluvy sa žalovaná v 1. rade, v tom konaní v postavení žalobcu, domáha z dôvodu porušenia jej predkupného práva.

3. Súd uznesením č. k 16C/15/2011-68 zo dňa 22.09.2011 konanie podľa § 109 ods. 2 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 9C/128/2010.

3.1. Súd dospel k záveru, že návrh žalovaného v 1., 2. a 4. rade na prerušenie konania je dôvodný, nakoľko výsledkom konania vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 9C/128/2010 o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy, bude vyriešená otázka vlastníckeho práva k nehnuteľnosti - pozemku, ktorého sa týka zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva v tomto konaní. Súd preto konanie prerušil podľa citovaného ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku až do právoplatného skončenia veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 9C/182/2010.

3.2. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací uznesením č.k. 5Co/480/2011-76 zo dňa 30.novembra 2011, uznesenie č.k. 16C/15/2011-68 zo dňa 22.09.2011 potvrdil. Krajský súd v Bratislave rozhodol uznesením č.k. 5Co/480/2011-76 zo dňa 30.novembra 2011 na základe odvolania žalobcu.

3.3. Uznesenie súdu prvej inštancie č.k. 16C/15/2011-68 zo dňa 22.09.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 5Co/480/2011-76 zo dňa 30. novembra 2011, nadobudlo právoplatnosť dňa 10.01.2012.

4. Podľa § 470 ods. 1 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej v texte Civilného sporového poriadku) ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 470 ods. 2 Civilného sporového poriadku právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentrácií konania, ak by boli v neprospech strany.

4.1. Žaloba žalobcu bola podaná na súd za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, ale súd koná podľa ustanovení Civilného sporového poriadku, nakoľko z citovaného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku vyplýva, že v prebiehajúcim konaní sa uplatní tzv. princíp okamžitej použiteľnosti novej právnej úpravy, teda po nadobudnutí účinnosti Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ktorý nadobudol účinnosť dňa 01.07.2016 sa v konaní postupuje podľa novej právnej úpravy.

5. Súd zistil, že konanie vedené na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 9C/128/2010 bolo právoplatne skončené, keď rozsudok Okresného súdu Bratislava I č.k. 9C/128/2010-316 zo dňa 28.03.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 6Co/49/2019-334 zo dňa 26. mája 2021 nadobudol právoplatnosť dňa 20.07.2021.

5.1. Okresný súd Bratislava I rozsudkom č. k. 9C/128/2010-316 zo dňa 28.03.2017 rozhodol v sporovej veci žalobkyne N.. Q. V. proti žalovanému v 1. rade T. V., v 2. rade Slovenská realitná kancelária s.r.o., v 3. rade N.. T. I. o určenie neplatnosti kúpnych zmlúv a určenie, že spoluvlastnícky podiel na pozemku patrí do dedičstva po nebohom Y. V., tak, že určil, že: Kúpna zmluva zo dňa 12.10.2007 uzatvorená medzi právnym predchodcom L. V. a žalovaným v druhom rade o prevode spoluvlastníckeho podielu vo výške 1 na pozemku - parc. č. XXXX/X, o výmere 1902 m2 druh pozemku: záhrady, zapísaný na LV XXXX, katastrálne územie U. T., obec X. - m. č. U. T., okres Bratislava N., vedený správou katastra pre Hlavné mesto SR Bratislavu je neplatná; Kúpna zmluva zo dňa 12.10.2007 uzatvorená medzi žalovaným v prvom rade a žalovaným v druhom rade o prevode spoluvlastníckeho podielu o výške 1 na pozemku - parc. č. XXXX/X, o výmere 1902 m2 druh pozemku: záhrady, zapísaný na LV XXXX, katastrálne územie U. T., obec X. - m. č. U. T., okres Bratislava N., vedený správou katastra pre Hlavné mesto SR Bratislavu je neplatná; Kúpna zmluva uzatvorená medzi žalovaným v druhom rade a žalovaným v treťom rade je neplatná; Spoluvlastnícky podiel vo výške 1 na pozemku - parc. č. XXXX/X, o výmere 1902 m2 druh pozemku: záhrady, zapísaný na LV XXXX, katastrálne územie U. T., obec X. - m. č. U. T., okres Bratislava N., vedený správou katastra pre Hlavné mesto SR Bratislavu patrí do dedičstva po nebohom Y. V..

5.2. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací rozhodol vo veci na základe odvolania žalovaného v 2. rade rozsudkom č.k. 6Co/49/2019-334 zo dňa 26. mája 2021 tak, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 28. marca 2017, č.k. 9C/128/2010-316 potvrdil.

5.3. Rozsudok Okresného súdu Bratislava I č.k. 9C/128/2010-316 zo dňa 28.03.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 6Co/49/2019-334 zo dňa 26. mája 2021 nadobudol právoplatnosť dňa 20.07.2021.

6. Súd uznesením č.k. 16C/15/2011-111 zo dňa 27. decembra 2021 vzhľadom k tomu, že konanie vedené na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 9C/128/2010, konanie do právoplatného skončenia, ktorého bolo konanie v prejednávanej veci prerušené, bolo právoplatne skončené, rozhodol podľa § 165 ods. 1 Civilného sporového poriadku o pokračovaní v konaní.

7. Žalobca pred začatím prvého pojednávania vo veci a predbežným prejednaním sporu podaním doručeným súdu dňa 22.02.2022 vzal žalobu v celom rozsahu späť z dôvodu, že žalobca stratil pozíciu aktívne vecne legitimovaného subjektu, pretože v dôsledku neplatnosti nadobúdacieho titulu prestal byť spoluvlastníkom pozemkov, ku ktorým sa domáhal zrušenia spoluvlastníctva v tomto konaní.

8. Podľa § 144 Civilného sporového poriadku žalobca môže vziať žalobu späť.

Podľa § 145 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

Podľa § 146 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

Podľa § 146 ods. 2 Civilného sporového poriadku súhlas žalovaného je potrebný vždy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

9. Žaloba bola žalobcom vzatá späť v celom rozsahu pred predbežným prejednaním sporu a pojednáváním a nie sú splnené podmienky ustanovenia § 146 ods. 2 Civilného sporového poriadku, súd preto s poukazom na § 145 ods. 1 Civilného sporového poriadku konanie zastavil.

10. Podľa § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

11. Súd pri rozhodnutí o zastavení konania rozhoduje vždy i o náhrade trov konania, pričom nie je viazaný návrhmi strán sporu. Súd ak zastavuje konanie musí sa nevyhnutne pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania zaoberať tým, ktorá strana zavinila, že konanie muselo byť zastavené. Zavinenie zastavenia konania sa pritom posudzuje z procesného hľadiska, čo znamená podľa procesného výsledku. Tam, kde bolo zastavenie konania stranou sporu zavinené súd prizná protistrane nárok na náhradu trov konania, ktoré v konaní účelne vynaložila na uplatnenie, resp. bránenie práva. Rozhodnutie o náhrade trov konania ovláda zásada úspechu v konaní, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Termín zavinenie je potrebné posudzovať vo vzťahu k príčinnej súvislosti, kde príčinnou je správanie strany sporu, a teda i jeho prejav vôle spočívajúci v späťvzati žaloby. Späťvzatie žaloby je procesný úkon žalobcu voči súdu, ktorým prejavuje vôľu, aby sa ďalej nekonalo a o veci meritórne nerozhodlo. Vo vzťahu k žalobcovi nie je súd oprávnený skúmať aké dôvody žalobcu viedli k takémuto dispozitívnemu úkonu, keďže v prípade späťvzatia žaloby je povinnosťou súdu skúmať iba to, či žalovaný má vážne dôvody nesúhlasiť so späťvzatím žaloby, v dôsledku ktorého, v prípade zastavenia konania by mohol utrpieť nejakú ujmu alebo byť ukrátený na svojich právach. Otázku, či a ktorá strana zavinila zastavenie konania môže súd posudzovať čisto z procesného hľadiska a nie podľa hmotného práva, nakoľko by išlo o posúdenie dôvodnosti nároku vo veci samej i po zastavení konania. Podľa § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku má v prejednávanom spore nárok na náhradu trov konania žalovaný v 1., 2., 3., 4., 5. rade, pretože dôvodom späťvzatia žaloby žalobcom nebolo správanie žalovaného v 1., 2., 3., 4., 5. rade, nakoľko žalobca vzal žalobu späť nie v dôsledku správania sa, konania žalovaných. Z procesného hľadiska teda platí, že zastavenie konania zavinil žalobca a žalovaný v 1., 2., 3., 4. a 5. rade má nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

11.1. Súd o náhrade trov konania rozhodol podľa § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku, keď žalobca vzal žalobu voči žalovanému v 1., 2., 3., 4., 5. rade späť bez zavinenia žalovaných, a teda zastavenie konania procesne zavinil žalobca. Súd žalovanému v 1., 2., 3. 4. rade voči žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Súd žalovanému v 5. rade nárok na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko žalovaný v 5. rade si náhradu trov konania výslovne neuplatnil.

11.2. O výške náhrady trov konania rozhodne súd podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

12. Žalobca žiadal, aby súd v súlade s § 257 Civilného sporového poriadku o trovách konania rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Žalobca uviedol, že výnimočné okolnosti prípadu sú v tom, že mimo jeho vôľovú a rozpoznávaciu zložku konania a mimo sféru objektívneho poznania a možnosti akokoľvek ovplyvniť rozhodovanie žalobkyne v konaní sp. zn. 9C/128/2010 a súčasne žalovanej v 1. rade v tomto konaní napádať jeho nadobúdacie titul v čase, keď po jeho získaní prebiehali rokovania so všetkými žalovanými vo veci zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva k dotknutým pozemkom.

13. Žalovaný v 1., 2., 3. a 4. rade sa k návrhu žalobcu, aby súd v súlade s § 257 Civilného sporového poriadku o trovách konania rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo, nevyjadril.

13.1. Žalovaný v 5. rade sa k návrhu žalobcu v otázke náhrady trov konania aplikovať ustanovenie § 257 Civilného sporového poriadku nevyjadril, uviedol, že si nárok na náhradu trov konania neuplatňuje.

14. Podľa § 257 Civilného sporového poriadku výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

15. Použitie § 257 Civilného sporového poriadku prichádza do úvahy v prípadoch, keď sú splnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania úspešnej strane, ale súd dospeje k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov konania úspešnej strane celkom alebo sčasti neprizná. Súdna prax v tejto súvislosti zastáva názor, že musí ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý má oporu v skutkovom stave zistenom vykonaným dokazovaním. Úvaha súdu, či ide o výnimočný prípad a či existujú dôvody hodné osobitného zreteľa musí vždy zodpovedať okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať výnimočnú povahu. Podľa § 257 Civilného sporového poriadku súd výnimočne neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Citované zákonné ustanovenie predstavuje odchýlku zo zásady zodpovednosti za výsledok (§255 Civilného sporového poriadku) zo zásady zodpovednosti za zavinenie (§256 ods. 1 Civilného sporového poriadku). Podľa neho súd nemusí zaviazat' neúspešnú stranu sporu nahradiť trovy konania

úspešnej strane, resp. nemusí zaviazat' stranu, ktorá spôsobila vznik trov svojím zavinením, aby tieto trovy nahradila protistrane. Dôvody hodné osobitného zreteľa ani výnimočné okolnosti zákon neuvádza ani exemplifikatívne. Výklad týchto podmienok ponecháva na súdnej praxi. To však neznamená, že tým vytvára priestor na celkom voľnú úvahu súdu. V zmysle dnes už ustálenej judikatúry (napr. uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 MCdo 17/2009, zn. 5 Cdo 67/2010 či sp. zn. 3 MCdo 46/2012) ustanovenie § 257 nie je možné považovať za predpis, ktorý by zakladal jeho voľnú možnosť aplikácie (v zmysle svojvôle), ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, ku ktorým je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť. Ustanovenie § 257 preto nie je možné vykladať tak, že je naň možné prihliadnuť kedykoľvek bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania. Strane, ktorá mala vo veci úspech, nemožno nepriznať náhradu trov podľa výnimočného ustanovenia len na základe všeobecného záveru hodnotiaceho dopad rozhodnutia o určitom druhu nárokov. Nejde o automatické pravidlo, ktoré by sa uplatňovalo vo vzťahu k určitému typu konania (nálezy Ústavného súdu ČR sp. zn. III. ÚS 292/07 či sp. zn. I. ÚS 303/12), ale ide o prvok individualizácie, nie ľubovôle zo strany súdu (nálež Ústavného súdu ČR sp. zn. III. ÚS 727/2000). Hranice sudcovskej úvahy sú dané účelom právnej úpravy náhrady trov konania, ktorá jej nepriznanie úspešnému účastníkovi pripúšťa len ako výnimku zo všeobecného procesného princípu zodpovednosti za výsledok sporového konania (§ 255 ods. 1). Priamo z textu zákonného ustanovenia vyplýva, že súd by mal podľa neho rozhodovať iba vo výnimočných prípadoch. Zmyslom predmetného zákonného ustanovenia je, že ak súd zvolí postup podľa neho, nemôže žiadnej zo strán (ani úspešnej, ani neúspešnej) priznať náhradu trov konania. Napriek doslovnému zneniu ustanovenia § 257 nepriznanie sa môže týkať všetkých trov alebo len ich časti. Na účely moderácie nie je rozhodujúce na základe akej zásady boli trovy uložené, a ktorá strana ich má platiť; moderovať možno aj trovy zastaveného konania. Ak súd má v úmysle použiť moderačné právo alebo ak ho niektorá zo strán navrhne musí súd umožniť protistrane, aby sa k tomu vyjadrila a je povinný „vytvoriť procesný priestor“ umožňujúci stranám sporu vyjadriť svoje stanovisko k prípadnému použitiu tohto ustanovenia (Nález Ústavného súdu SR z 2. mája 2018, sp.zn. III. ÚS 98/2018).

16. Súd posudzujúc žalobcom uvádzané dôvody pre aplikáciu ustanovenia § 257 Civilného sporového poriadku mal za to, že s ohľadom na okolnosti prejednávanej veci ako i charakter konania, ich nemožno považovať za dôvody hodné osobitného zreteľa, za dôvody osobitne výnimočné. Podľa názoru súdu nie je možné žalobcom uvádzané dôvody pre nepriznanie nároku na náhradu trov konania žalovaným spočívajúce v tvrdení žalobcu, že bolo mimo jeho vôľovú a rozpoznávaciu zložku konania a mimo sféru objektívneho poznania a možnosti ovplyvniť rozhodovanie vo veci vedenej pod sp. zn. 9C/128/2010 napádať nadobúdací titul žalobcu v čase, keď po jeho získaní prebiehali rokovania so všetkými žalovanými vo veci zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva k dotknutým pozemkom považovať za výnimočné, keď tieto existovali už v čase začatia konania a v priebehu konania sa nijakým spôsobom nezmenili a o týchto dôvodoch mal žalobca v čase podania žaloby v tejto prejednávanej veci vedomosť. Žaloba v prejednávanej veci bola žalobcom podaná na súd dňa 31.01.2011 a žaloba žalobcu N. Q. V. a spol. voči žalobcovi, v tom konaní v procesnom postavení žalovanému v 4. rade, o určenia neplatnosti kúpnej zmluvy týkajúcej sa dotknutých pozemkov bola podaná na súd už 12.10.2010. Jednoducho povedané nie je možné tento dôvod považovať za dôvod hodný osobitného zreteľa pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania, ktoré podľa všeobecných princípov ohľadne zavinenia zastavenia konania má znášať žalobca. Ako súd uviedol vyššie, vychádzajúc z uvedeného nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 98/2018, že v prípade použitia § 257 Civilného sporového poriadku musí ísť o celkom výnimočný prípad a nie je možné naň prihliadnúť bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania. Žalobca existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa nielenže nepreukázal, ale tieto ani neuviedol. Žiadne relevantné okolnosti, na ktoré by súd mal vo veci rozhodovania o náhrade trov konania, okrem tvrdenia, že nebolo v jeho možnostiach ovplyvniť rozhodnutie žalovanej v 1. rade domáhať sa v inom konaní, skôr začatom, určenia neplatnosti kúpnej zmluvy, na základe ktorej žalobca nadobudol vlastníctvo nehnuteľností prihliadnúť a tieto vyhodnotiť ako výnimočné, neuviedol.

16.1. Sumarizáciou uvedeného mal súd za to, že v prejednávanej veci podmienky na aplikáciu dôvodov hodných osobitného zreteľa na strane žalobcu nie sú splnené. Súd nemal za preukázané existenciu dôvodov osobitného zreteľa podľa § 257 Civilného sporového poriadku, teda dôvodov, pre ktoré by súd mohol žalovanému v 1., 2., 3., 4. a 5. rade nárok na náhradu trov konania nepriznať. Navyiac, by nepriznanie nároku žalovaným na náhradu trov konania voči žalobcovi nebolo, vzhľadom na okolnosti prejednávanej veci a zavinenia zastavenia konania žalobcom, spravodlivé.

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia na Okresnom súde Bratislava I, písomne, v štyroch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 Civilného sporového poriadku) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 363, § 364 Civilného sporového poriadku).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.